

בשובי - משה בסוק

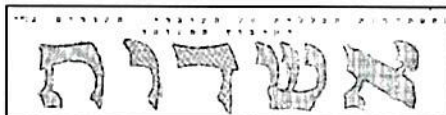
שלום לה, שדורה. פה לחי, הזיתים.
הכביש, שא ברכה, הגן והקרום.
ההיה פה אורח? -אפיר צעדים!
זה הגשם חלף והבטיח: עתרת.

הכביש אל הכפר. השביל אל הצריף.
ההלך קשוב, ההלך שומע:
כבר סער הפסלו ומבגרה הקטיף,
שוקקים השדות - אה אויב עוד ירע -

הערב צועד ורועץ עצבון:
"הקאב אל יבנה, השמחה אל תריע"
מרוצה. משובה. זה פרחה "הגנון" -
לאביבו השלישי; מהר להגיע - -

נעלם. האספה אותו יד אמהית,
או נפל אל האופל, לעצב, לבכי? - - -
הלילה מעל המגדל כבר מביט:

מה האות ממרחק? מה בשורה בעיניה? -

1939, אשדות יעקב, בת 4 שנים
על אדמת דלהמיה ובימי המאורעות

עלון מס' 1481 - 1/7/16

פתיח

ראש ממשלת איסלנד, סיגמונדור דויד גונלוגסון, הודיע על התפטרותו. פחות מ-48 שעות אחרי פרסום מסמכי פנמה שגילו כי נהנה 'לכאורה' מהשקעות מחוץ למדינה באמצעות חשבונות בנק במקלטי מס. לאור המידע, יצאו לרחובות רייקיאויק אלפי אזרחים שתופפו בתופים והכו עם מקלות על קירות בניין הפרלמנט. ככה יעשה לאיש...

אני מביא את הדיווח המוזר הזה על רקע העובדה שאיסלנד, המונה קצת למעלה משלוש מאות אלף נפש (כמו פתח תקווה) העפילה לרבע הגמר של יורו 2016 אחרי שהדיחה את מולדת הכדורגל בריטניה בנצחון סנסציוני 2:1, אלא שבניגוד לנו, שם לא היה מי שיתקשר בשידור חי לקפטן הקבוצה ויברכו על ההשג חסר התקדים, משום שכאמור ראש ממשלת איסלנד הודיע על התפטרותו. אז בדיוק בנקודה הזו טמון השוני בינינו לבין ארץ הקרחונים: שם יודע ראש ממשלה לקחת אחריות למחדליו עוד בטרם הוכחה אשמתו, כי 'ההמוני דורש', אפילו במחיר של החמצת שיחת טלפון גורלית שעשויה היתה, אולי, להשאירו על כנו.

כך נוהגת אומה אחראית...

אני מסכים לדעתה של החברה שטענה במועצת 'נוף אשדות' שישקי קקיי אינו בראש סדר העדיפות שלנו בנושא שיפור איכות החיים. גם בעיני נושא איסוף צואת הכלבים, הוא שולי וזניח במקומותינו, וכי היה צריך לייעד את הכסף למטרה מוחשית יותר כמו הפרדת פסולת לסוגיה. נראה לי שערכות הקקי תישארנה מיותמות להרבה זמן, כי פרט לעמליה, שממילא אוספת, ועוד שניים שלושה ש- 'ישקלו לעשות זאת', רוב מכריע בציבור אדיש לנושא וכנראה בצדק. ועדת איכות חיים - החמצתם בגדול!

שבת רוויה בהנאות!

אבנרון

ממנהל הקהילה

גם השנה ניצחה על מלאכת השבועות **רבקה מנטל** ואיתה צוות של חברים ותושבים, גם השנה הפליאו עשות במלאכת השילוב של חדש וישן, חדשים וותיקים, תעירם ובוגרים. פשוט חגיגה מרוממת נפש - תודה.

ועוד מצפים לנו ערב בכנרת וכבר נרקמות תכניות לספטמבר הקרוב.

כלבים. רוצים לבקש, אנא, איספו הגללים של כלביכם ממדשאות ומדרכות חצרנו. שקיות יש בשפע. מידה דומה של התחשבות באחר ויהיה טוב.

תודה **לאלמוג אביעוז**, נציגנו במליאת המועצה האזורית, אשר קידם את ביצוע הפתרונות לפילרים ופחי האשפה בהרחבה. תודה.

קיץ נעים לכולם, מי שכאן ומי שמרחיק. שנדע לצנן את עצמנו בעת הצורך.

שבת שלום,

שבע סכנות למוסר האנושי

עושר ללא עבודה

הנאה ללא מצפון

ידע ללא אופי

עסקים ללא מוסר

מדע ללא אנושיות

דת ללא מחוייבות

פוליטיקה בלי עקרונות

מהטמה גנדי

חברי האגודה הקהילתית "נוף אשדות" הכריעו בעד **תקצוב החינוך**. זו החלטה משמעותית המחייבת התנהלות אחראית.

משמעותית משום שהיא נותנת מקום למהלך רחב של תפיסת הישוב כאחד, כישות מוניציפלית וקהילתית אחת. זהו מהלך המתרחש בימים אלה בישובים משותפים רבים של הרחבה וקיבוצים, כחלק מתהליך של הבשלה.

משמעותית משום שהיא תופסת את **החינוך ככלי קהילתי**, כלי לבניית הקהילה. לקראת 2017 נבחן יחד, בועד ההנהלה, את הדרכים למימון חלקה של אשדות יעקב איחוד (לצד אשדות יעקב מאוחד) בהפעלת מערכת החינוך ב-2017.

מערכת החינוך שלנו הולכת וצומחת. באשדות ייפתח בשנה הבאה גן נוסף במימון משרד החינוך. מערכת **החינוך החברתי** גדלה. הקיץ עוד לפנינו בשפע פעילויותיו.

נאחל לעצמנו לעבור את הקיץ בשלום ולפתוח את שנת הפעילות הבאה בספטמבר בניצוחם של **דקלה מועלם**, ושל **אמנון אביגדור** שנכנס אל המערכת במלוא התנופה והכישרון.

בשבוע הבא תתקיים **מסיבת בר המצווה** של ילדי מערכת החינוך החברתי. נשתתף באירוע קהילתי זה. בערב שבת (כפתיח) נתכנס בחדר האוכל **לארוחת ערב של שישי**. נציין את כניסתה של השבת ואת היחד.

אירוע תרבותי זה הוא המשך לעשייה ברוכה של **עדי גל** בפיתוח הקהילה באשדות באמצעות התרבות. חג השבועות היה החג האחרון בו המחישה לכולנו שוב את יכולות ההפקה שלה. מזג האוויר הנפלא והאוויר הנקי (שיצרו תאורה מדהימה) שסדרה לנו עדי בערב זה, הפליאו עשות במרחב בו התקיימה חגיגת הביכורים שלנו.

פרוטוקול מועצת קהילה**מפרוטוקול מועצת קהילה 14.16 מתאריך****9/6/16****ערעור על החלטת מועצת קהילה בעניין התחייבות שיוך דירה במבונים לבוגרי נעליה**

המערערת ציינה את העובדה כי קיים מחסור גדול בדירות לחברים ולבני קיבוץ המעוניינים להיקלט. והציבה מחדש את השאלה באיזו מידה נכון לאפשר לבני נעליה (גם אם החלטנו שמתייחסים אל שתי המשפחות כאל בני) לגור במבונים או לחייבם לבנות בקו כחול לעת קליטה.

הוחלט - הערעור לא התקבל. על מנת לממש את ההטבה על המשפחות לממש את חברותן במהלך השנתיים הבאות. האם לאפשר למשפחת חברים לשכון בדירה (בקיבוץ) זוג תושבים (לקראת קליטה) ללא שכר דירה? (בהשתתפות החברים).

הוחלט – מאושר.

מפרוטוקול מועצת קהילה 16/2016 מתאריך**22.6****תקציב קהילה ינואר-אפריל (בהשתתפות רבקה מנטל)**

מועצת הקהילה עיינה בתקציב. הקהילה עומדת בתכנית.

צבר - מבט תקציבי רחב

עד סוף 2017 מסתיים בגרעון של 35,000 ₪. ההנחה הינה שעם שחרור הבנות יפחת מספר החברים בגרעין, ירדו ההכנסות. ב2018 הצפי הינו שהגרעון השוטף יתאזן.

163,000 ₪ שהושקעו לצרכי שיפוץ המועדון, החדרים והגינון יישארו לטובת הקהילה כנכס שלנו ששודרג.

שונות**בנייה בקו כחול**

נמסר על ההתקדמות בקידום הבנייה הכולל מינוי פרויקטורית, עו"ד מלווה ועבודה לקבלת השתתפות המשבש בתכנון ובהנחת התשתיות.

שיוך דירות

נמצאים בישורת האחרונה לקראת הצגת הנושא בפני הציבור.

סיור שלושת הועדים – ועד ההנהלה, ועד**מקומי, מועצת הקהילה (קיבוץ)**

אשדות יעקב הינו ישוב אחד המעניק שירותים קהילתיים ומוניציפליים לתושביו, באמצעות 3 ועדים מנהלים.

ניתן ללמוד כיצד מיישמים תפיסה זו בישובים אחרים.

הוחלט: מאשרים את ההצעה לקיים סיור לימודי משותף לשלושת הועדים.

רשמה: אתי. ערך: דורון

קיבוץ אשדות יעקב איחוד**ועדת הקלפי****פרוטוקול הצבעה מיום 10/6/16**

מספר חברי האגודה ליום ההצבעה: 200
מספר החברים המשתתפים בהצבעה: 131
קולות פסולים: -
קולות כשרים: 131

הצעת ההחלטה:

- קבלה לחברות: נורית רז, מייגן בארי, יותם בארי
- שינוי הסדר פנסיה.

תוצאות ההצבעה

- קבלה לחברות: אושרה ברוב גדול מאוד.
- שינוי הסדר פנסיה: אושר ברוב קולות.

פרוטוקול ישיבת ועד הנהלה 'נוף אשדות'

הוחלט: מאשרים את ההצעה לקיים סיור לימודי משותף לשלושת הוועדים.

5. ערעור אתי רון בנושא התקנת מתקני "שקי קיי"

אתי ערערה על החלטת ועד הנהלה להתקנת מתקני "שקי קיי". טענתה כי צריך קודם להעלות את מודעות הציבור לאיסוף ורק אם יהיה צורך להתקין את המתקנים. זאת בנוסף למספר המועט של כלבים המוצעדים באמצעות רצועה ע"י בעליהם. הוחלט: ועד הנהלה דוחה את הערעור. ועד הנהלה שב וחיזק את הצורך בהסברה במקביל להתקנת המתקנים שאף בהם יש צעד של פיתוח תודעה.

רשם: גדי נחום. ערך: דורון רוזנבלום.
אישר: ניב ליש.

מזל טוב
לסמדר וסאף ינאי
להולדת הנכד - אפן
בן אסליה ויונתן
לרינה פלג - להולדת הנין
מזל טוב לכל המשפחה!

מזל טוב!
למירל'ה דוד
להולדת הנ'נה
נכדה אדיי וסובה
מזל טוב למשפחה!

פרוטוקול ישיבת ועד הנהלה נוף אשדות

5.16 מתאריך 20/6/16

משתתפים: שאול אלטר, אדמית פלג, ניב ליש, ישראל ברקאי, שי אלטר, גדי נחום. חסרים: תומר מלמוד, יונתן שטיינדל (מילואים), אלמוג אביעוז, אמנון גורן, דקל ערוסי

מוזמן: דורון רוזנבלום
סדר היום:

1. אישור פרוטוקול 0416
2. בעקבות החלטת קלפי 'נוף אשדות' מה-9-10/6/16
3. מימוש בנייה בכלל מגרשי ההרחבה.
4. סיור לימודי שלושת הוועדים.
5. ערעור אתי רון בנושא החלטת ועד הנהלה בעניין "תרבות חיים".

נדון והוחלט

1. אישור פרוטוקול 4.16 מאושר.

2. מגרשים לא בנויים בהרחבה. (מוזמנת רונית איתן - צמיחה דמוגרפית מועצה)

בשלב זה בהרחבה יש 6 מגרשים שאינם בנויים. לאגודה הקהילתית יש עניין בהשלמת הבנייה בכל המגרשים, בהקדם. הוחלט: להקים צוות לצורך פגישה עם המשפחות הרשומות לבניה במגרשים שטרם נבנו.

במקרה הצורך תתבצע פנייה לרמ"י.

3. בעקבות החלטת הקלפי להעביר את תקצוב החינוך לאגודה

נמסר דיווח על החלטת הקלפי שאימצה את ההצעה לתקצוב החינוך ע"י האגודה הקהילתית. לא התקבלו החלטות.

4. סיור שלושת הוועדים - ועד הנהלה, ועד מקומי, מועצת הקהילה (קיבוץ)

אשדות יעקב הינו ישוב אחד המעניק שירותים קהילתיים ומוניציפליים לתושביו, באמצעות 3 ועדים מנהלים. ניתן ללמוד כיצד מיישמים תפיסה זו בישובים אחרים.

במועצה המתאמת

באגודת 'נוף אשדות'

לכל מגזר. כן בקשה המועצה להקצות משאבים לבדיקת מעקב. בנוסף המליצה כי המבקר יפתח השנה בסקר סיכונים.

חוזה פיק"א

הוחלט - מאושרת המלצת היועצים המשפטיים.

רשמה: אתי. ערך: דורון.

אגודת נוף אשדות

ועדת הקלפי

מפרוטוקול הצבעה מיום 10/6/16

מספר חברי האגודה ליום ההצבעה: 341
 מספר החברים המשתתפים בהצבעה: 153
 קולות פסולים: -
 קולות כשרים: 153

הצעת ההחלטה:

1. העברת תקצוב מערכת החינוך לאגודה קהילתית נוף אשדות

תוצאות ההצבעה

ההצעה אושרה ברוב גדול.

מפרוטוקול מועצה מתאמת 1/2016 15/6/16

משתתפים: חברי מועצת קהילה וחברי הנהלת אגדה.

תכנית שילוב צעירים בענפי הקיבוץ (בהשתתפות: סמדר מטלון ברגר, משה אריאלי, אודי כהן)

בצוות שגיבש את התכנית השתתפו: אודי כהן, זהר יחיאלי, יונתן אלטר, משה אריאלי, עודד גפני, אורן ראובני, כרמל בן דוד.

מטרות התכנית – להשיב את הבנים לקיבוץ, יצירת עתודה ניהולית, שילוב הבנים בענפי הקיבוץ השונים ובוועדות השונות. קהלי יעד - צעירים בשלבי הקמת משפחה, משוחררי צבא, סטודנטים.

אמצעים למימוש המטרות:

הוצגו מנגנוני השילוב המוצעים ביחס לאוכלוסיות השונות הכוללים הקמת מסד נתונים על בנים בקיבוץ ומחוצה לו, יצירת קשר שוטף בין מש"א, רכזת קליטה, רכזת צעירים והפעלת קבוצת חברים מצומצמת לאיתור בנים למכרזים שיוצאים בלוג ובקיבוץ. ניתן דגש לפניה אישית אל הבנים. בדיון, דברו מרבית החברים בשבח התכנית ומטרותיה. היו שצינו כי שילוב בענפי הקיבוץ הינו מנוף אחד להשבת הבנים הביתה.

הוחלט – מאושר. יש לדווח על התקדמות תוך שלושה חודשים.

נושאים לוועדת ביקורת (משתתפים: דודו איתן, אלי פאר).

הנושאים שהוצעו ע"י ועדת הביקורת לשנת 2016:

- התקשרות עם קבלנים באשדות בעמק ובקהילה.
- תכנית ביקורת בענף המטעים.
- סקר סיכונים - מאפשר לוועדת ביקורת לדרג את הנושאים הראויים לבדיקה לפי רמת הסיכון שלהם.
- מספר הנושאים שיטופלו יהיה בהתאם לעלויות.
- הוחלט - מועצה מתאמת שמעה את הנושאים ובקשה לקיים נושא אחד בשנה

רגע לפני 'חופשת' המש"א

הצוות שעסק בנושא שילוב צעירים בעבודה בקיבוץ, אישר את התכנית במועצה מתאמת (קהילה + אגדה). אנו נפרסם את התכנית ונשמח לשמוע רעיונות נוספים למי שיש איך לעודד תהליכי קליטה של בני קיבוץ, חברים ותושבים בעבודה בתוכנו. מי שיעסוק בנושא כשאעדר זאת גילה, זהר (רכזת קליטה) ואודי (רכזת צעירים). הצוות כבר הצליח לשלב כמה בני קיבוץ- חברים בעבודה, נערים השתלבו בענפים השונים, אחרי תקופה ארוכה שלא עבדו נערים בחקלאות וזה בהחלט הישג משמעותי וחשוב. בעתיד נשלב גם חיילים משוחררים, וכל זה חלק מתהליך של חיבור בין בנינו לבין העשייה והעבודה בקיבוץ.

אני רוצה להודות לצוות שעסק במלאכה וימשיך לעסוק במלאכה: זהר יחיאל, אודי כהן, אורן ראובני, כרמל גנץ, משה אריאל, עודד גפני ויונתן אלטר. תודה רבה, בלעדיכם זה היה נראה אחרת.

זאת רק ההתחלה, נקודת הפתיחה ויש לנו עוד דרך ארוכה בנושא, אבל עצם היוזמה, ההירתמות והרצון לעסוק בנושא ראוי להערכה והוקרה, תודה!!!

לאחרונה החל אמנון אביגדור לנהל את מערכת החינוך החברתי, אמנון עובד במלא המרץ, ובהחלט משתלב ומקדם. החל מחודש יוני כבר סיים חפיפה עם גיא ועובד באופן עצמאי.

בהצלחה אמנון!!!!

לקראת החופש מערכות החינוך מתגבשות על שיבוצי צוותים לשנה הבאה, קליטות של עובדים חדשים להדרכה וטיפול בילדינו. אנו שמים דגש על שימור והעצמת העובדים הקיימים וגיוס ושילוב של הון אנושי איכותי עם ניסיון, וגישה לילדים, אנו עושים זאת בענף מורכב, של תחרות בין מערכות חינוך בקיבוצים השונים והיצע לא רב של אנשי מקצוע. אנו עושים כמיטב יכולתנו ומאמינים שאת שנת הלימודים הבאה נתחיל במלוא המרץ, עם מוטיבציה ומערכת יציבה ועמידה.

רגע לפני "חופשה":

רגע לפני לידה, רגע לפני פרידה לתקופה קצרה – ארוכה, אני רוצה להביע ולכתוב כמה מילים....

בשבוע הבא כבר אעדר ממשרדי, תגיע מחליפתי – גילה ותמלא חלק מתחומי האחריות שלי, אלה שלא יכולים לסבול דיחוי עד שאשוב.

לא פשוט לעזוב באמצע, באמצע עשייה, באמצע תהליכים עם אנשים, קשרים, ליווי, תהליכים מערכתיים. ההתחברות היא לא דבר של מה בכך, ואני התחברתי, התחברתי מאד.

אני אוהבת את הקיבוץ, אוהבת את הקהילה, את האנשים, את העשייה. זאת חשתי מרגע הראשונים כאן והתחושה וההבנה הזו התעצמו במשך השנתיים האחרונות. תהליכים עם אנשים הם תהליכים מורכבים וארוכי טווח, הם מתרחשים לאורך זמן, לאורך תקופה, ולעזוב פתאום כך, באמצע, זה לא פשוט בכלל.

בחודש וחצי-חודשיים האחרונים הייתי עסוקה בעיקר ב"פרידה הטובה ביותר", - סגירת קצוות, תהליכים עם אנשים- מנהלים, דחף חזק לרוץ אחרי הזמן שנותר ולסגור את הדברים והפרטים כך שיהיו מוחזקים בזמן העדרותי. יחד עם זאת, ההבנה שלא הכל מושלם ולא הכל סגור עד הסוף, זהו תהליך שעברתי עם עצמי, ונכון, את רוב הדברים סגרתי, ובדקתי, אבל מה שיצוץ, יצוף, ויתעורר, יקבל מענה על ידי גילה, יום בשבוע ועל ידי המערכת כולה ואני בטוחה שיטופל בידיים מסורות.

גילה, תושבת כנף - רמת הגולן, תיתן מענה יום בשבוע ביום ד' ולעיתים ביום א', בסוגיות שנוגעות לדיני עבודה, חוזים, גיוסים וליווי חברים בתהליכי חיפוש, קבלה וסיום עבודה. למי שיהיה מעוניין היא תשמח לעזור ולתת מענה. מספר הטלפון שלה- 052-3400837

וקצת עדכונים מהנעשה בחודשיים האחרונים:

בחינוך החברתי

בימים אלו ממש מסתיימת שנת הלימודים תשע"ז. שנת הפעילות התאפיינה במספר נושאים ותהליכים שליוו את מערכת החינוך ביניהם ניתן למנות את הדברים הבאים :

- **שותפות בין הקיבוצים/קהילות**

במערכת החינוך, אשר באה לידי ביטוי במגוון נרחב של משמעויות כגון – חגים משותפים (ונופרדים), מימוש מגוון פרויקטים קהילתיים 'חוצי קהילות' וקהלים, התנהלות כלכלית מוקפדת.

- **מבנה ארגוני ייחודי** ושונה כאשר

עיקרו בית כולל א' כבית נפרד (ללא ב' + ג'), בית כולל לגילאי ד'-ו' עם מספר גדול מאוד של ילדים וצורך לתת מענה הולם לצרכים של כולם, גידול משמעותי במספר הילדים בשכבה הצעירה עובדה שאפשרה קיום פעילות עם כל שכבה בנפרד (כמובן בנוסף לפעילות המשותפת).

- **המשך תהליך השילוב של תנועת**

הנוער העובד והלומד כחלק מובנה מהחינוך החברתי.

השילוב של תנועת נוער בכלל (לאו דווקא הנוע"ל) כחלק מובנה מהחינוך החברתי עולה כקושי בכלל יישובי העמק ואף מעבר לכך. יחד עם זאת, המצב הקיים באשדות יעקב הינו טוב באופן יחסי ליישובי הסביבה.

- **קשיים בתקשורת מול הורים**

(בעוצמות משתנות). מתח מובנה ולא פשוט בין הרצון והצורך של שמיעה והקשבה להורים אל מול הצורך של המערכת להיות בעלת יכולת לפעול בצורה שבה הורים אינם מתערבים באופן ישיר בפעולתה.

בתקופה הקרובה העיסוק המרכזי יהיה כמובן בחופש הגדול על שלל הפעילויות

החלפתי את גיא בתפקיד מנהל מערכת החינוך החברתי המשותפת של אשדות יעקב לפני כחודש. שמי אמנון אביגדור ואני בן קיבוץ אפיקים. מזה כשלושה עשורים אני חי וגר בקיבוץ אשדות יעקב מאוחד, בו הקמתי את ביתי ביחד עם מיכל וכאן אנו מגדלים את ארבעת ילדינו.

השתחררתי מצה"ל לפני כשנתיים לאחר מגוון רחב של תפקידים בשירות הצבאי. בשנה וחצי שחלפו עד לכניסתי לתפקיד בחינוך החברתי עבדתי בדרום (צומת הנגב) בהפעלתה של קריית ההדרכה של צה"ל (עיר הבה"דים).

מזה כשנתיים אני מכהן כיו"ר של מועצת החינוך ובתפקידי זה מלווה את מערכת החינוך המשותפת לשני היישובים. את הרצון לעסוק בחינוך פיתחתי וגיליתי בעצמי כבר לפני מספר שנים, אולם בתפקידי כיו"ר מועצת החינוך היא התעצמה, לבשה צורה והנני כאן.

תקצר היריעה מלתאר את כלל התהליכים וההישגים של החינוך החברתי תחת ניצוחו של גיא, אולם חשוב להזכיר את הבולטים שבהם דוגמת מימוש שותפות מערכת החינוך בין האיחוד והמאוחד (והאגודות הקהילתיות), מיסוד הגישה והתפיסה לפיה פועל החינוך החברתי כיום, גידול מתמיד של מספר הילדים המתחנכים במערכת (ואל ייקל לחשוב שמדובר רק בגידול הטבעי של הנקלטים ביישוב בלבד), שילוב נערי ונערות החברה בעבודה בחינוך ועוד.

אני סבור שמצבה של מערכת החינוך אותה אני מקבל לידי הינו יציב, חזק, מאורגן וטוב פי כמה וכמה מונים משהייתה לפני כשלוש וחצי שנים ועל כך ראוי גיא לכל שבח. אני גם מודה מאוד לגיא על תהליך הכניסה שלי לתפקידי שהיה מסודר ומובנה, תוך שהוא מכסה את מירב התחומים והנושאים.

בחינוך החברתי - סוף

ואלה בני המצווה שיחגגו ביום 8/7/16 את בר-המצווה.

ברכות חמות לכם ולבני משפחותיכם!

יהונתן פרץ-שדה

עינב רוביו

אייל לוי

קסם משה חי

איתמר גרינבאום

נוה בן שטרית

ניתאי לוי

יובל פרח

ישי דוד

עידו כרמל

נועה בר-נוף

אופיר לוי

מיכל רוזנמן

שחר אקנין

נגה רשף

טל רשף

מיכל זיגלמן

ליה פלטיני

ליהי לוי

מלא טוב אכילת!

והמפגשים שהוא מזמן למדריכים, לילדים ולהורים.

החופש הגדול הוא תקופה בה הפעילות בחינוך החברתי תופסת תאוצה וצומחת. ניתן לקיים פעילויות תהליכיות ולחוש את בניית הקבוצות השונות של הילדים.

המדריכים בבתים ובשכבות השונות השלימו את ההיערכות ומצפה לכולנו חופש גדול גדוש ועסוק.

במקביל לחופש הגדול הולכת ונשלמת ההיערכות לשנת הלימודים הבאה (תשע"ז). בחלק מהצוותים יהיו שינויי כ"א לאור עזיבתם של מספק מדריכים ואנו משלימים את בניית הצוותים בצורה הטובה ביותר ממש בימים אלו.

בעוד כשבועיים נחוג ביחד עם בנות ובני המצווה את סיומה של שנת המצוות. השנה היו לנו בכיתה ז' 21 בנים ובנות אשר עברו שנת מצוות מלאה, אינטנסיבית ומושקעת בהובלתה של מיכל פרידר ולצידה ניצן איתן.

ביום שישי 8 יולי תיערך מסיבת הבר מצווה. נושא ההצגה - "פסטיקיבוץ". ההצגה תתקיים על הבמה אשר ליד גן השעשועים באיחוד. כל הציבור מוזמן.

לסיכום, אני רוצה פעם נוספת להודות לגיא על העבודה המסורה שעשה במהלך שלוש וחצי השנים האחרונות. כמי שליווה את גיא במהלך השנתיים האחרונות, היה שותף לחלק (קטן) מהעשייה, ההתמודדויות והלבטים, אני יודע עד כמה השקיע גיא ממרצו, כוחותיו ויכולותיו בכדי לקיים, לקדם ולהפעיל את מערכת החינוך החברתי בצורה הטובה ביותר.

בשם כולנו אני מבקש לאחל לגיא הצלחה מלאה בהמשך דרכו – ואין לי ספק שעוד ניעזר בו בשנים הקרובות במערכת החינוך.

שבת שלום,

אמנון אביגדור

תרבות קיצית

שבועות

כתוב בתורה: "וחג שבועות תעשה לך", אז חג שבועות עשינו לנו, או יותר נכון עשו לנו. יומיים לפני החג הוזמנו כולם להכנת זרים לראש הכנת זרים מחומרי יצירה וחומרים טבעיים. תודה רבה לליאור קוצ'וק, אלה לוי ומאירה עשת שהינחו בהכנת הזרים.

בערב החג הוזמנו כולם לטקס הביכורים בשדה החיטה ליד השכונה המערבית. הציבור הוזמן לבוא לבוש לבן ועטור בזרים על הראש (שהכנו ביום חמישי). רבים נענו לקריאה הזו. והאירוע נראה חגיגי במיוחד. בניצוחה של רבקה מנטל שאימצה את החג לפני שנים רבות וגייסה אליה הפעם את: קיבלנו אירוע מושקע ומגוון בריקודי ילדים ומבוגרים, שירה, קריאה, ריקודי מנהלי ענפים חקלאיים ואפילו ריקוד של הורי תינוקות עם עגלות של תינוקות.

המיקום שנבחר השנה היה ממש בשדה, שזו חוויה מעניינת שגם אפשרה הדגמה אמיתית של עבודות חקלאיות ולא סתם תצוגה. הרעיון של הכיבוד בהתחלה מעניין, מונע התנפלות בסוף האירוע יחד עם זה מראה ילדים, עם חולצות לבנות מוכתמות בשוקו ומיץ אבטיח, קלקל משהו את השמחה.

ברצוני להוסיף על דבריו של יונתן ולהגיד תודה גדולה לעוסקים במלאכה: בראש ובראשונה לרבקה מנטל שתכננה והובילה את האירוע כולו, לשיר מנטל – יד ימינה למוישיק ועומרי מנטל על ההקמה ובכלל על כל מה שנזכרנו בשטח ונסעתם להביא.... לשמעון פרץ שדה ותומר ברנס על הקמת הבמה לרוני זיו ויעל בחרי שעזרו בעיצוב התפאורה, לקרן פלקס על הרצינות והמחויבות, על שעות רבות של חזרות ועל התוצאה המרשימה של ריקוד צבעוני ורב משתתפים שכבר הפך למסורת. למייגן על ריקוד העגלות שהיה חדשני ומקסים, לחני אופיר שעבדה עם ילדי הגנים על הריקוד לנורית רז שהנחתה את הערב לחקלאים שהציגו תהלכות כלים מרשימה ואותנטית, ולכל המשתתפים שהגיעו לחזרות

והופיעו על הבמה, בריקוד, נגינה, שירה וקריאה בזכותכם היה ערב עשיר ומהנה תודה גדולה לאסף קליין, יריב כרמל ויניב בקיש על פירוק הבמה ולאור פרחי שבכל אירוע מתגייס לעזור בחיסול הערב. תודה גדולה ואם שכחתי מישהו אני מתנצלת מראש.

למחרת הפנינג פתיחת בריכה

הפנינג מתנפחים. עם דוכני מזון בהפעלת חברת ילדים - בתשלום. ההחלטה של כניסה חינם לאירוע הופצה ברשתות החברתיות והגיעו רבים שאינם שייכים והצפיפות הייתה רבה. נראה לי שכניסה עם הכרטיסייה הייתה מקלה משהו את הלחץ.

ומה בהמשך...

8.7 סעודת שבת קהילתית – בסימן חגיגת בני המצווה

ערב שבת, לבושים בבגדי שבת, מדליקים נרות, מקדשים, שרים, אוכלים ארוחה משותפת כמו פעם..... פשוט נפגשים!

בשעה 18:45 בחדר האוכל

כל משפחה מכינה מנה בשרית + פחמימה וסלט או עוגה (בכמות שמספיקה למס' האנשים שבמשפחה)

אנו מבקשים להירשם מראש, למען התארגנות מוצלחת ותאום התפריט

והכמויות

עדי גל – 050-8651943
tarbut.ashdot@gmail.com

ובשעה 20:30 הצגת בני המצווה –

"פסטיקיבוץ"

בבמה הבנויה על הדשא "של סוכות"

תרבות קיצית - סוף

ובקרוב,

מועדון פעמיים כי טוב "חֲזַק עִמָּנוּ כִּקְדָם"

ביום שלישי 5/7/16 בשעה
18.00

נרד – שני האשדותים – בכוחות עצמנו –
מי במכוניות ומי בקלנועיות לנהריים –
לראות את מפל סכר העודפים זורם.
יקבלו אותנו – עופר לוי – מנהל האתר
אלי ארזי – ועידן ג. (שיגיע לאחר ישיבת
מועצה)

בואו בהמוניכם! זוהי הזדמנות פז!

29.7 קבלת שבת בכנרת –

פרטים בהמשך....
המעוניינים לקחת חלק בצוות המארגן,
מוזמנים לפנות לעדי 0508651943

16.9 יום הגבר

23.9 מראה מקום – קבלת השנה
החדשה, פרטים בהמשך....

הגינה הקהילתית:

עונת השתילה הנוכחית הגיעה לסיומה.
הגינה הקהילתית לא כל-כך מתפקדת
ונראית רע מאוד: מעט מאוד גינות
מטופלות, מה שיוצר מצב של עשביה גדולה
שבמקרים רבים גם מפריעה לגינות
המטופלות. בשתילה השתתפו כ-50
משפחות אולם בפועל מרבית המשפחות לא
הגיעו לטפל בגינות ולקטוף את היבול.

במהלך השבוע הקרוב ניפגש בגינה לקטיף
היבול והכנת השטח לשתילה הבאה.

שבת שלום,

יונתן ועדי

אל תבזבז את זמנך
בהסברים.
אנשים שומעים רק
מה שהם רוצים לשמוע.

פאולו קואלו

למה חשובה ערבות הדדית קהילתית משותפת

הגורם המבקר הממסדי, וגם אנו כחברים חייבים לשאול להתעניין ולדעת בכל זמן איך מנהלת מועצת החינוך את ענייניה הכספיים, כך שתעמוד בתקציב ותאפשר לכולנו להרגיש שעשינו נכון.

שבת שלום,

יאיר בן דוד

קייטנת איל"ן 2016 יוצאת לדרך...

כמידי קיץ ב-17 השנים האחרונות אנו מארחים בקיבוצנו קייטנה של ילדי איל"ן – איגוד ישראלי לילדים נפגעים. את הקייטנה מארחת חברת הנעורים שלנו, אשר מתגייסת לשבוע של פעילויות ועשייה 24 שעות ביממה, בצמוד לילדים המתארחים.

**השנה הקייטנה תתקיים בין התאריכים
4/8 ל-31/7**

על מנת לאפשר לילדים הנכים שבוע מיוחד במינו, אנו מבקשים מכל חבר בקהילה לתרום לפי ראות עיניו להצלחת הקייטנה.

נשמח אם תיקחו חלק איתנו בחוויה המשמעותית הזו ותתרמו להצלחתה...

את הכסף אפשר לתרום על ידי:

- מילוי הספח והחזרתו למזכירות – לאתי רון (חברי קיבוץ בלבד!)
  - כמו כן, יעברו נציגי חברת הנעורים בבתי החברים והתושבים
- ביום שני 4.7.16 בין השעות 19:00-21:00.**

אנא קבלו אותם בעין יפה ובנפש נדיבה.

חברת הנעורים - אשדות יעקב

בכל מקום אחר בעולם, ככל שילדנו גדלים, סדר החיים משחרר אותנו מסעיפי הוצאות שאינם נחוצים יותר כי ילדינו עברו את השלב. לצורך הדוגמא, ילדי שאינם יותר במערכת החינוך (חלקם אף מחנך אחרים) מקיימים עצמם כיחידה משפחתית נפרדת. מכאן עולה השאלה מדוע עלי לשלם עבור ילדיהם של אחרים. במקום הזה נפגשים ניגודי האינטרסים שלי ושל הורי הילדים בשאלת התשלום, אלו שואלים למה כל כך הרבה ואני שואל למה בכלל.

לי התשובה ברורה: כי כאן באה לביטוי הערבות ההדדית הקהילתית המייחדת אותנו מכל חברה אחרת. כאן אנו מסתכלים קדימה לעבר הדור הצעיר ונותנים לו מסגרת חינוכית (לא פורמאלית) להיות אזרח קהילה טוב יותר. להבטיח שאזרח צעיר זה יצא בעתיד לחיים עצמאיים, שמתחשבים יותר בזולת, ומבין טוב יותר שעוד אנשים חיים סביבו; וכך, אולי, ירצה אפילו להמשיך את חייו בקהילה בה נולד.

האפשרות שלנו להבטיח בכל הכלים, את הנער מפני פגעי החברה המודרנית כמו שתיינות, סימום ואלומות, היא בעיני האידיאולוגיה הקיבוצית החדשה היוצאת מהארון בהיסוס מה, בחשש, אך באומץ.

בעת הזו שאנו הפרטים (החברים בקיבוץ) זוכים "לעצמאות מתשבתית" ולחופש בחירה רחב וגדול, וחברינו בהרחבה זקוקים לזמן, להתרגל למין דבר כזה; כאן הזמן להסתכל רחב, לראות את הכול (the whole) ולהבין כמה חשוב כל חלק, והחינוך בראשו, כדי שסך החלקים ייצרו קהילה איתנה יותר. להורים זו מתנה; נכס ששווה להוציא עליו, לנו "הסבים" ולנו בכלל, זה הסיכוי להמשך בנייתה של קהילה הדואגת לבניה וממשיכה חברה מתוקנת יותר.

העברת האחריות לאגודה הקהילתית אינה נוטלת אחריות מהקיבוץ אלא מאפשרת לכולנו, חברי הקהילה, להיות שותפים לאותה אחריות, כלכלית ורעיונית.

תקוות ימיו של שייקה פייקוב

ושאלתי מה הקוד של האוטו. הוא לא היה מסוגל לענות, אז נטלתי פיסת נייר וציירתי ריבועים, ועם היד הלא פגועה הוא הצביע על המספרים. אחד מהחברים לקח את האוטו שלו ונסע בעקבות האמבולנס להלל יפה.

שייקה זוכר את הארוע מזוית מעט שונה. 11 נובמבר 2014 קפה ארומה בכניסה לחדרה. השעה היא עשר בבוקר לערך. אני נפגש עם זוג מכרים, יוצאי סיירת מטכ"ל, בנוגע לנסיעתם הקרובה לדרום אמריקה. לאחר חמש דקות מופיעים אצלו סימנים מדאיגים. גלי חום, מצח כואב, זעה קרה, דיבור משובש. ניסיתי לקום ואז עפתי על הצד, מתאר שייקה. הם הושיבו אותי מתחת איזה עץ ופתאום מופיעה שרה'לה שרון, ובזמן שאני ממתין לאמבולנס היא אומרת זה שייקה המלחין של שירי ארץ ישראל, ואני חצי מת אומר לה: שרה'לה לא עכשיו. הפרמדיק מעלה אותי על מיטה כזו והופ לתוך האמבולנס טסים להלל יפה תוך כדי הטיפול בו, נזכר שייקה שהוא אמור להופיע מחר באשדות יעקב. יתגידי להם, פנה לשרה'לה שרון, ישאני מחר לא אגיעי מילמל. דודו זכאי שעומו אמור היה שייקה להופיע, הגיע למחרת כמתוכנן יחד עם בנו כמלווה, וביצע את שיריו של פייקוב, כאשר במהלך הערב איחלו לו המשתתפים רפואה שלמה. לאחר שפונה לבית חולים, נזכרת שרה'לה, צלצלתי לאחיו קותי פייקוב הגר באשדות ודיווחתי לו על הארוע. מאז לא יצא לי לצערי לפגוש את שייקה, אך אני מתעניינת בשלומו ובכל פעם שקוטי מבקר אצלו הוא מוסר ד"ש ממני.

איך את מסבירה את צרוף המקרים הזה?

שרה'לה: ארוע מהסוג הזה מחבר אותך לבן אדם שאתה לא מתראה איתו לעתים קרובות, ופתאום פוגש בו בנקודת תורפה של חייו. שייקה הוא איש שאני מחוברת אליו בהבט המוסיקלי מזה שנים. הוא היה המורה שלי למוסיקה, ואני נותנת ביטוי ליצירתו בארועים שאני מנחה. יש סימליות

המשך בעמוד הבא

לציון עשר שנים לפטירתו של הרמטכ"ל ה-13 דן שומרון ז"ל, הפיק מכון כנרת למחקרי חברה וביטחון, הנושא את שמו של דן, ארוע מרשים באשדות יעקב, אליו הוזמנו קצינים בכירים ובהם עמרם מצנע, שאול מופז, איציק מרדכי, אורי שגיא ואחרים, ששירתו עם דן בשלבים שונים בקריירה הצבאית הארוכה. לקראת הארוע, שנקבע לתאריך 12 נובמבר 2014 התקשרה אחותו של דן, שלומית, לשייקה פייקוב חבר ילדות אישי של שומרון ובן כיתתו, וביקשה לשלב בין הנאומים, שירים שלו שדני אהב. פייקוב רתם למשימה את הזמר דודו זכאי, והשניים נדברו להפגש באשדות במועד שנקבע.

אלא שהמפגש לא התקיים. יום קודם לכן שבה שרה'לה שרון מהופעה, וקבעה עם גיסתו של יענקלה בעלה, להיפגש בקפה ארומה ביציאה מחדרה. התיישבנו שם שלושתנו, נזכרת שרה'לה, פתאם יענקלה מסב תשומת ליבי לשייקה פייקוב כאשר הוא מובל בידי שני גברים. 'לכי תראי מה קרה', אומר יענקלה. רצתי מיד ואמרתי שייקה, מה קרה, מה קרה? אז החברים שלו אומרים לי: הוא מרגיש לא טוב הוא רוצה לשבת. הושיבו אותו. שייקה זיהה אותי מיד. אמרתי לחברים 'תזמינו אמבולנס יש לו ארוע מוחי'. כשהגיע האמבולנס אני ניגשת לפרמדיק הצעיר ושואלת 'אתה יודע מי זה? זה שייקה פייקוב, ותוך כדי כך מפזמת את מילות השיר 'ארץ בה נולדנו, ארץ בה נחיה'. זה העלה חיוך רפה על שפתותיו של שייקה. תוך כדי הטיפול שואל אחד מחבריו 'איך ניקח את האוטו שלי'. פניתי לשייקה

תקוות ימיו של שייקה פייקוב - המשך...

איחוד. חודש לפני שאבא נפטר מסרטן הוא אמר לי: 'שייקה, אני מאד רוצה להודות לך שהבאת אותי לכאן. הצלת אותי'. הבנתי אותו. סנדר, מספר שייקה היה קיבוצניק שרוף. ובנוסף לכך היה חבר טוב של בן גוריון וכל קיץ היו השניים נפגשו במלון 'גני כנרת' בטבריה מנהלים שיחות בענייני דיומא. כאשר אבא מגיש לו תה מתוק בתוספת עוגת שוקולד מעשה ידיה של יפה.

את השבת השחורה של שנת 46, שייקה לא שוכח. חיילים בריטים חמושים בטומיגנים הקיפו את המשק ולקחו רבים מחבריו, כולל אביו סנדר, למעצר ברפיח.

על יחסיו המיוחדים עם דן שומרון הוא מספר באריכות. לדני ולי, אומר שייקה, יש היסטוריה משותפת שמתחילה אי-שם בכיתה גימל של אמצע שנות הארבעים. ברכות הדגים של אשדות יעקב שכנו באזור הירמוך במקום הקרוי 'הגיונגל', שהיה המקום הכי נמוך והכי חם באזור. בחופש הגדול היינו יורדים לשם בארבע לפנות בוקר לעזור בעבודת המדגה. ביום ההוא ירדנו לשם 12 ילדים. עברנו ברכה אחת והתחלנו ללכת לכיוון הירמוך שהיה נמוך בתקופת קיץ ואפשר היה בקלות לחצות אותו ברגל. הסתדרנו בשלוש. אני הייתי בשלשה הראשונה. פתאום אני שומע שקט כזה מוזר. לא מספיק להסתובב לראות איפה כולם, אוחזות אותי שמונה ידיים חזקות של ערבים כבני 16. הללו שבאו לגנוב דגים מצאו לפתע דג גדול, והם רצים איתי לכיוון הירמוך. אמרתי לעצמי שמפה אני לא יוצא חי. תוך כדי כך אני שומע את קולו של דן שומרון שכבר בגיל שמונה היה גבר שבגברים. ודני אומר לי: שייקה, תקשיב, אני הולך להכות בערבים, וברגע שהם יכו בי חזרה הם יעזבו אותך ואז תברח משם. הערבים מחזיקים אותי כמו פצוע על אלונקה ודן מתקרב. הראשון לא התייחס אליו, השני התעצבן ודני נאבק בו. ניצלתי את המבוכה ורצתי עם דן במהירות אל ברכת

המשך בעמוד הבא

בכך, היא מוסיפה, שאני, כמי שהיתה תלמידה שלו, יכולה לתמוך במורה שלה ברגע קשה בחייו.

מיד עם הגיעי לבית החולים חיברו אותי לחמצן והכניסו אותי למחלקה נויורולוגית משחזר פייקוב את הרגעים הראשונים לאישפוזו. עבר עליי שבוע מאד קשה מלווה בתרופות הרגעה שגרמו לי להזיות. דמיינתי שאני נמצא על אותה מיטה אבל בנגב, בחולות, כשסביב בוסתנים. ואני אומר לאחי בני פייקוב, מה זה תקעו אותי בנגב? והוא עונה מה פתאום שייקה? אתה בבית חולים. במהלך האישפוז קיבלתי אינסוף זריקות, לפעמים 19 בבת אחת. זה היה גיהנום של ממש. אחרי שבוע, עברתי למוסד שיקומי, שם לראשונה ישנתי שנת ישרים וההזיות נעלמו. במהלך הבדיקות גילו אצלי לא פחות משמונה פגיעות מוחיות, מה שהביא בין השאר לדיבור איטי. גם הראיה נפגמה ובמקום מסך טלויזיה אחד ראיתי שנים. אם הייתי צריך לבחור שיר שכתבתי שיבטא את מצבי רוחי באותם ימים היתי בוחר ב-'תקוות ימיי'. בהמשך התחילו להגיע מבקרים שפגשתי בתחנות שונות של חי וגם כלי תקשורת שונים החלו לגלות בי עניין.

שייקה (ישעיהו) פייקוב נולד במקווה ישראל לפני 79 שנים להורים אנשי העלייה השלישית. הוא האזין לראשונה למוזיקה קלאסית דרך פטיפון עם מנואלה וזוכר את הופעתה של שושנה דמארי, שכישפה אותי בשירתה. מי חשב אז שהצוציק שישב על השולחן בחדר האוכל במקווה והאזין לה בפה פעור. יכתוב עבורה שיר ביום מן הימים... בעודו בן שבע בלבד, נפטרה אמו מרעלת הריון. הוא בא עם אביו לבקר משפחה מקוואית שעברה לאשדות יעקב ולא רצה לחזור. העקשנות השתלמה לו, ואביו אלכסנדר (סנדר) פייקוב עבר ממקווה לאשדות, כאן הכיר את יפה שקראתי לה 'אמא' ונתנה לי כלים להתגבר ולגדול. השניים נישאו ונולדו לי שני אחים. בני פייקוב, (היום במושב בלפוריה) וקותי פייקוב מנהל ענף התובלה באשדות יעקב

תקוות ימיו של שייקה פייקוב - המשך...

תוך שהוא מבטיח 'להשאר ציוני בנשמה'. עד לארוע המוחי בו לקה התגורר שייקה בווילה שכורה בחדרה, ובעקבותיו עבר למשמר השרון, קיבוץ בו מתגוררת בתו ושלושת נכדיו.

תהליך השיקום של שייקה נמשך באופן עקבי מאז הארוע וכולל טיפולים פיזיותרפיים בבית לוינשטיין, כאשר הוא מסתייע בעובד פיליפיני מסור העונה לשם רומל. הדיבור שב אליו, פחות או יותר, והזכרון לא נפגם כלל. אם בתחילת הדרך השיקומית, הייתי תלוש מעט מהמציאות, לא יודע אם אביב, חורף או סתיו, אומר שייקה, עכשיו הכל חוזר אלי בהדרגה. היום כשאני מודע להשלכות של 'הפיגוע' הזה אני יודע שיכולתי לחמוק ממנו אילו במקום לשתות שלוש כוסות מים ביום הייתי שותה שמונה, ונוטל כדור אספירין אחד ביום, היה נמנע ממני אותו קריש שנכנס לי למוח ועשה את כל השיגעון הזה. לפני הארוע, מדגיש שייקה, הייתי בריא כמו שד, נראיתי והרגשתי צעיר בהרבה מגילי, ולכן המכה הזו מאד לא פשוטה לי. אבל אני עקשן ומשקיע הרבה מאד אנרגיה פיזית נפשית כדי לחזור לעצמי.

המשך בעמוד הבא

הדגים ומשם בשחיה לכיוון אשדות. אני חב לדני את החיים שלי.

בהמשך כשכבר היה קצין גבוה, ואני חייל מילואים בחטיבה, באתי לבקר את ההורים שלו באשדות. אני פוגש בו, ואומר שיש שמועות בחטיבה שבקרוב יתמנה למח"ט ואז נהיה ביחד שוב. דן תוהה איך זה שלא לקחו מוזיקאי מוכשר כמוני ללהקה צבאית, ואני משיב לו שבמחשב הצה"לי אני רשום כבוגר קורס מכ"ים עם רמה גבוהה של ציונים ולכן נועדתי להשאר חייל עד הסוף. דני לא קיבל את דעתי. 'אתה סתם מתבזבז בצבא, אמר, כי כדי להיות שייקה צריך להיוולד שייקה'. זה היה הקומפלימנט הכי גדול שקיבלתי מקצין בכיר בצה"ל.

קריירה בינלאומית לאחר שירותו הצבאי נרשם פייקוב ללימודים בסמינר אורנים, אחר כך עסק בהוראה והלחין מוזיקה לריקודי עם. בשירים שחיבר באותן שנים בולטת אהבתו לארץ ישראל היפה והטובה ולהתיישבות בפרט: "ארץ ישראל יפה", "עוד יהיה טוב בארץ ישראל", "למה ככה", "שישו ושמחו", "בואו ונשיר אחים", "אמא מדוע", "תקוות ימיי", "אחי גיבורי התהילה", "חייכי לי בשירים" ועוד רבים וטובים שהפכו נכסי צאן של הזמר העברי. לקראת סוף שנות השבעים, זנח את הוראת המוזיקה ועבר לפסים מקצועיים, היצר התחרותי הביא אותו להתמודד בפסטיבלים בסגנונות השונים (כולל מזרחי וחסידים) והוא קטף פרסים בסיטונות. בראיון שהעניק באותן שנים, סיפר פייקוב שהצלחתו באה הודות לקיבוץ, שם הוא יושב בחדרו, מנותק מהעולם וכותב להנאתו. אני לא מוכן להחליף את השקט, את המדשאות ואת האוויר הצח בשום צורת חיים אחרת, אמר, אלא שאחרי שנים אחדות זנח את הקו השמרני ועבר לסגנון אוניברסלי תוך שהוא מעתיק חלק ניכר מפעילותו המוסיקלית לארצות הברית, אירופה וליפן. כבר בשנות השבעים, הסביר, הגעתי למיצוי ואני טיפוס שחייב להתגוון. לפני מספר שנים היה מעורב בפרוייקט כלכלי בדרום אמריקה (שלא צלח)

תקוות ימיו של שייקה פייקוב - המשך...

יוצרים ידועי שם כמו נתן יונתן, יהודה עמיחי וגם לאה גולדברג, שלמילותיה הלחנתי מספר שירים ובהם 'באת אלי'.

אתה מתגעגע לאשדות של ילדותך?

בבית הקברות של אשדות אני מכיר את כולם. אין מישהו מהוותיקים של אשדות שאני לא מכיר. עם חלק מהם היתה לי הזכות לעבוד במספוא, בגן-ירק, בבנות ואפילו חליתי עיזים בדיר.

שנה וחצי לאחר הארוע הוא חי בדירה קטנה ששכרה עבורו הבת בקיבוצה משמר השרון. הוא עושה פיזיותרפיה יומיומית. אני מרגיש

די טוב, אומר שייקה, אך צריך לשפר מיומנויות, מסתייע בהליכון (לפעמים גם בלי) הדופק לא תמיד יציב אבל לחץ הדם טוב.

מה תאחל לעצמך?

קודם כל להשתקם, ואז לחזור ליצירה, כי כל עוד אני חי יש לי מה להגיד, כפי שמעידות השורות הבאות משירו: "אני פייטן פייטן פשוט, פורט ושר על דרך, ראיתי כבר ימים טובים מאלה ידדי, ואאמין כי עוד יבואו גם יפים מאלה"...

אבנרון

מנצח על נגני החלליות באשדות

מה בכל זאת השתנה בך?

נשארתי אותו שייקה שאתם מכירים, למעט בעיות פיזיות מוטוריות שלא מאפשרות לי לפי שעה לנגן. ישנם רגעים שבאה לי מוזה לכתוב איזה שיר, וזה לא מובן מאליו, כי לא הייתי מאותם אומנים שישבו וחשבו מה לכתוב, משום שכמות ההזמנות אלי היתה כה גדולה, שכמעט לא נותר לי זמן לעצמי. מה שמעכב את שייקה מללכת בעקבות המוזה ולכתוב שיר, הן אצבעות יד שמאל שעדיין לא בסדר, כלומר הן עובדות אבל לא מספיק בשביל לנגן. לאחרונה הכשירו בבית לוינשטיין סד מיוחד עבור האצבעות הסוררות, הוא אומר, וקיים סיכוי שאחזור לנגן ביום מן הימים. שייקה מספר שמאז הארוע הפך אתר הפייסבוק שלו לפעיל מאד וניתן למצוא שם שירים מכל הזמנים שעליהם הוא זכה, זוכה גם היום לשבחים רבים. חבר שלי בדק ומצא שסטטיסטית אנשים בני 35 ומעלה מכירים אותי מצויין, ואלה שפחות מ-35 מכירים רק את השירים שלי וזה דירבן אותי להכנס לפייסבוק.

מוזיקה אינה דבר פשוט וקל. זה רק נראה ככה, הוא מסביר. אמרה לי גיטתי ממשמר השרון (בת כיתה של אהוד ברק שהפליא לנגן פסנתר..). שבתווים זה נראה נורא מסובך, אבל כששרים הכל נראה הרבה יותר פשוט ואני אומר שמוזיקה זו מתמטיקה אקוסטית.

אנשים רבים אומר שייקה, תוהים כיצד זה למרות הפירסום הרב, לא זכיתי עד כה בפרס ישראל, ואני מסביר זאת בכך שעשיתי קרירה בינלאומית ונעדרתי תקופות ארוכות מהארץ, ולכן כנראה לא מצאו אותי ראוי.

כשאני שואל את שייקה על יוצרים ישראלים בני זמננו שמוערכים על ידו במיוחד, הוא מפנה את הזרקור לעבר רמי קלינשטיין, אבל הכי חשובה מבחינה ישראלית לדעתו היא נעמי שמר, שהיתה מאד יסודית במילים וגם במוזיקה שיצרה, כאשר לליגה זו הוא מצרף גם את ידידו נחציה היימן אותו החליף בשעתו כאקורדיוניסט של להקות מחול בטרם יצא ללימודים. אני מעריך מאד

עטרה ליושנה

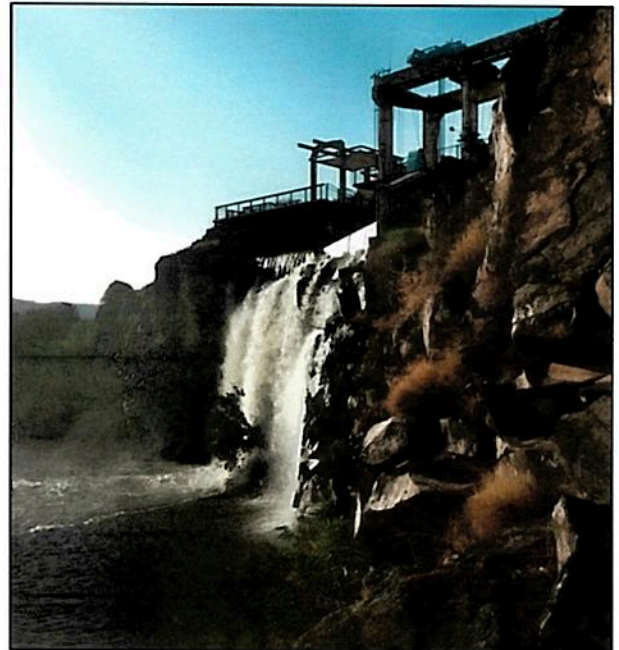
68 שנים עומדים מתקני התחנה, חלקם בשטח מדינת ישראל וחלקם בממלכת ירדן, ללא שימוש ומתכלים. בין אלה גם 'תעלת האפסי' ומפל העודפים, שהתייתרו משימוש, למעט חורפים שטפוניים נדירים דוגמת 1992 ו-2003, אז זרמו בתעלה כמויות נכבדות של מים. מי שהאמין שניתן להשיב עטרה ליושנה ולהזרים בתעלה מים וממנה למפל, היה **אלי ארזי**.

הסיפור של תעלת האפס ומפל נהריים מלווה אותי למעלה מעשר שנים, מתאר אלי ארזי, שבין התפקידים שמילא, היה חבר בוועדה המשותפת הישראלית ירדנית שעסקה במחלוקות סביב אי נהריים, והביאה להסכם, המופיע כנספח להסכם השלום הכללי, הקובע כי בשטח הנתון, שגדלו 830 דונם, יחול 'משטר מיוחד'.

במסגרת הפעילות שהובילה המועצה האזורית עמק הירדן, נהגתה תוכנית לשיקום הירדן הדרומי המוזנח. לקראת ביצוע המהלך הציב כל 'בעל עניין' על מפה, את האינטרסים החיוניים לו. קיבוצי אשדות יעקב הציבו את נהריים כנושא מרכזי, כשהכוונה היא שחלק ממי הירדן הזורמים לים המלח (כ-30 מלמ"ק בשנה) יוזרמו אל תעלת האפס, ובהמשך יופלו לירמוך דרך המפל. מי שייצג את האשדות היו אלי ארזי (אשדות מאוחד) ומשה אריאלי (אשדות איחוד) ולאחר דיונים רבים התקבלה הצעתם. מימוש התוכנית החל עם הפעלת מט"ש ביתניה (מתקן טיהור שפכים) המטהר את הביוב של טבריה ועמק בירדן לדרגה שניונית.

יום בהיר אחד, נזכר ארזי, נודע לנו על כינוס משקים שלאורך הירדן, להציג את התוכניות, כאשר אותנו, אנשי אשדות, 'שכחו' להזמין, דבר שהדליק אצלי מיד נורה אדומה. בדקנו ומצאנו שעבודות השיקום של הירדן הדרומי מתוכננות להגיע רק עד גשר

המשך בעמוד הבא

מפל נהריים שחידש את זרימתו לפני כשבועיים, הוא לא המצאה חדשה. כאשר תיכנן רוטנברג את מפעל החשמל בנהריים לפני קרוב למאה שנים, הוא הניח שמקורות המים שמעמיד לרשותו הטבע יספיקו ליצור סדיר של 3-4 טורבינות בספיקה מקסימלית של 24 מגוואט (בפועל יושמו שלוש טורבינות בלבד שהן 18 מגוואט) הנחה זו התבססה על שני מקורות מים איתנים באותם ימים: הירמוך שרוב מקורותיו, בשטח סוריה ושופע בתקופת החורף, והירדן הדרומי שיוצא מהכנרת וזורם לים המלח בשל הפרש הגובה (כ-200 מטר) שביניהם. כדי להבטיח למפעל אספקת מים תקינה שלא תלויה בירמוך בלבד, יצרו תעלה שתחבר בין הירדן לירמוך ולעיתים להפך, וזו קיבלה את הכינוי 'תעלת האפסי' בשל היותה נטולת שיפוע. עם פרוץ מלחמת השחרור השתלטו צבאות עיראק וירדן על מפעל החשמל המצוי בטריטוריה ירדנית, השביתו את הייצור בו ונטלו בשבי כ-40 מעובדיו.

עטרה ליושנה - המשך

ניקוי התעלה מעשבייה והנחת אבני שפה- פעולה פשוטה ביותר לביצוע שתארך ימים ספורים בלבד. בתגובה הוציאה המחלקה המשפטית של ח"ח נייר עבודה דרקוני שהבהיר לנו שהמכשול הביורוקרטי כמעט בלתי עביר.

במהלך מערכת הבחירות לראשות המועצה, הצגנו את הנושא על מורכבותו לכל המתמודדים, וביקשנו את עזרתם, אם וכאשר. עידן גרינבאום היה היחיד שלא הסתפק בהסברים מילוליים ובא לשטח להבין במה מדובר. כאשר נבחר, נרתם עידן במלוא המרץ לטובת הנושא. הבהרנו לו את המורכבות המשפטית בעטיה לא מאשרת לנו חברת חשמל לנקות את התעלה. עידן הזמין את אלוף (מילי) יפתח רון-טל, יו"ר דירקטוריון ח"ח לנהריים והצגנו לו במה דברים אמורים. יפתח סבר, כמונו, שמדובר בפעולה פשוטה והתחייב לדאוג לאישור המיוחל עוד הקיץ. כמובן שהדברים לא נפתרו ברגע, והמחלקה המשפטית סרבה לחזור בה מהתנגדותה. כאשר הבנו שהזמן פועל לרעתנו, הציע יו"ר אגודת המים, אריק ראובני, נוסחה שמשמעותה שמועצת עמק הירדן תחתום לאלתר על הסכם מול חברת החשמל, ובתמורה תקבל מהחברה אישור לביצוע העבודות. הנוסחה התקבלה, והמחלקה המשפטית של ח"ח נאותה לחתום איתנו על מסמך, רווי בהתניות, אבל עם הסכמה בעל פה לבצע את העבודות.

מנחמיה. כמובן שהגשנו ערעור. מה שהדאיג במיוחד, הן העבודות שנעשו באזור צומת מנחמיה, שם הורידו את מפלס הירדן ב- שנים וחצי מטר, כשבמקביל מתחילים לקדוח מתחת לכביש, מקום בו עובר האפיק הטבעי של הירדן. הזעקתי מיד את הנהלות שני הקיבוצים לפגישה דחופה עם יוסי ורדי. אמרנו ליוסי שאנחנו מרגישים מרומים, ושיש לנו התחייבות כתובה ממנו, מגובה בתוכניות, שהמים יגיעו עד נהריים. אם הדבר לא ייעשה, כך הבהרנו ליוסי, אנחנו נציב התנגדויות בוועדה המחוזית, ואף נגרום להפסקת עבודות הפיתוח לאורך הירדן.

בישיבה זו, לפני כשנתיים וחצי, ישבו גם אנשי רשות הניקוז, ויוסי ביקשם בתוך 60 יום להביא תוכנית להעברת מים מהירדן לתעלת האפס כאשר חלקם יופנו לאפיק הטבעי וחלק אחר לתעלת האפס. לאחר 60 יום הציגו אנשי רשות הניקוז את התוכנית, שהתקבלה על ידי האשדותים, ואז החל ויכוח (שנמשך עד היום) בנוגע לכמויות המים שיעברו דרך תעלת האפס.

תעלת האפס זורמת

סבך ביורוקרטי

בשלב זה כינסתי את 'בכירי האשדותים', הבאתי אותם לנקודת החיבור, ואמרתי שברגע שיינתן לי אור ירוק, אוכל בתוך מספר ימים להעביר את המים למפל, בעלות כוללת של 50 אש"ח, שביקשתי שיאשרו לי. אורי דורמן, מטעם אשדות מאוחד, ופנחס סוננברג כנציג אשדות איחוד, ביקשו לדעת למי שייך הנכס. הבהרתי שהוא שייך לחברת החשמל באמצעות מקורות, ואז הציעו לי ללכת לבעלי הנכס ולקבל את ברכתם. בתחילה פניתי ל'מקורות', שאמרו שלא יוכלו לתת אישור מאחר ואין להם עניין להמשיך להפעיל את המתקנים ששימשו בעבר את מפעל החשמל, והם עומדים להחזיר את הזיכיון לחברת החשמל. הגעתי עם משה אריאלי למשרדים הראשיים של חברת החשמל בחיפה (להלן ח"ח) שם הסבירו שהנושא כרוך בפרוצדורה משפטית מורכבת. הסברנו שוב ושוב שהאישור נחוץ לנו לצורך

עטרה ליושנה - המשך

בהתגלמותו, אך לאכזבת כולנו, המפל היה יבש, למעט זרזיף קטן. הסתבר שעל הסורגים שבתעלה, שהוקמו מסיבה בטחונית, הצטבר סחף שעצר את הזרימה. לא היתה ברירה, אז נכנסנו: אושרי, מהנדס רשות הניקוז, ואנוכי, לתוך האפיק, ובעזרת קלשונים ומגרפות פנינו את הסחף. המים שבו לזרום. לאור המצב, פנינו לצבא בבקשה להסיר את הסורגים לחלוטין, והבקשה נבחנת.

בשורה התחתונה אומר ארזי, נעשה כאן משהו שעד לא מזמן היה בגדר חלום. אין במדינת ישראל מפל, ואני אומר באחריות, שבקיץ נופלים ממנו מים מגובה 12 מטר!! כיום זורמים בתעלת האפס סדר גודל של 1000 קוב שעה, שהם מחצית מכמות המים שמביא הירדן הדרומי. על פי הבנתי, אומר ארזי, כל מי הירדן צריכים לעבור בתעלה (ממילא הם חוזרים לאפיק הטבעי לאחר מכך) או לפחות להגדיל משמעותית את הכמות הזורמת בתעלה כיום. השלב הבא הוא לשווק את פארק נהריים על כל האטרקציות שבו (כולל שביל ההליכה התלוי, והביקורים באי השלום שיתחדשו בקרוב) ולהציבו כראוי על מפת התיירות. בהזדמנות זו הוא מזמין את הציבור לבוא וליהנות מהמפל והתעלה שזורמת כבימים ימימה. לידענים ולוותיקים שבינינו, קורא ארזי לעזור לנו לפתור את תעלומת הקטע הלא מפולס בתעלת האפס.

אבנרון

בסיוע ירשות ניקוז כנרת, ממשיך ארזי, התחלנו בניקוי תעלת האפס מצמחיה ואשלים שגדלו שם עשרות בשנים. מדובר בקטע בן כ-600 מטר מסכר אדמה ועד סכר הרכבת שלא נוקה מעולם. בתוך שלושה ימים נוקתה התעלה למשעי והכל נע על מי מנוחות, ואז נכונה לנו הפתעה. אנחנו האשדותים, אומר ארזי, חיים כל השנים על האגדה ששמה 'תעלת האפס' שנועדה לתפוס שתי ציפורים במכה אחת: פעם אחת להזרים את מי הירדן לאגם התיפעולי ומשם למפעל החשמל, ופעם שניה, כאשר ישנם שטפונות בירמוך, להחזיר את המים העודפים דרך תעלת האפס ולהפילם דרך הסכרים שבדרך. על האגדה הזו גדלנו ואותה הנחלנו לבנינו, וכאן התברר דבר שהדהים אותנו: ישנו קטע בתעלה שארכו 160 מטר, שם אין רצפת בטון וקיר התמך הצפוני חסר. כשבדקתי את המשמעות ההנדסית של הקטע, הגעתי למסקנה שהמים לא יוכלו לזרום, משום שיש שם שיפועים הפוכים. מודד מוסמך שהבאנו מצא שהשיפוע ההפוך בקטע זה הוא 41 ס"מ! בעיה. מה עושים?

לא היתה ברירה אלא להזמין באגר, להורידו למטה, ובעזרת מפלסת לחפור בתוך הנתבי הזה תעלה בעלת שיפועים נכונים. איש שמאד חסר לי באותם ימים, ויתכן שממנו הייתי מקבל עצה טובה בעניין השיפוע, הוא צביקה ארד ז"ל, מהנדס מים במקצועו, שבו נעזרתי בהמון פרויקטים בעבר. השלב הסופי לאחר פילוס התעלה, היה להציב אבני שפה בכניסה למנהרות, כדי למנוע שהמים יגלשו לירדן. עתה הכל ערוך ומוכן לחגיגה.

עשינו זאת!

בחמישי ליוני 2016, הוא יום ירושלים, פתחנו בעזרת מחפרון את מעבר המים. בקטע הראשון של תעלת האפס, זרמו המים מהר יחסית עד לקטע 'הבעייתי' שבו אין תעלה, שם הואטה הזרימה ולקח מספר שעות עד שהמים החלו לרדת במפל. קשה לתאר את השמחה שקפצה על כולנו, למשמע נפילת המים מגובה 12 מטר. בבוקר למחרת, הגיעו ראשי המחלקות במועצה, לחזות בפלא

ארכיון אשדות יעקב איחוד

נר נשמה חודש יולי

קמינסקה	דבורה	27.7.1938	כ"ח תמוז תרצ"ח
פליסוסר	יורם	6.7.1941	י"א תמוז תש"א
סבריזנסקי	נורית	14.7.1941	י"ט תמוז תש"א
זונדליץ	אברהם	18.7.1946	י"ט תמוז תש"ו
קפלן	הסיה	29.7.1948	כ"ב תמוז תש"ח
כהן	אורנה	4.7.1957	ה' תמוז תשי"ז
גלעד	יעקב	8.7.1957	ט' תמוז תשי"ז
גרשטנבליט	רמי	15.7.1958	כ"ז תמוז תשי"ח
לבני	זאב	15.7.1961	ב' אב תשכ"א
נייטר	יעקב	16.7.1967	ח' תמוז תשכ"ז
זקצר	מאיר	8.7.1980	כ"ד תמוז תשמ"מ
קרפ	אסתר	18.7.1980	ה' אב תשמ"מ
צמת	רבקה	19.7.1981	י"ד תמוז תשמ"א
שמיר	אלקה	15.7.1987	י"ח תמוז תשמ"ז
בן-דוד	יהודה	1.7.1988	ט"ז תמוז תשמ"ח
דרור	אפרים	21.7.1988	ז' אב תשמ"ח
מוסט	חייקה	21.7.1998	כ"ז תמוז תשנ"ח
ריקליס	רבקה	7.7.1991	כ"ה תמוז תשנ"א
הוימן	רחל	24.7.1991	כ"ג אלול תרצ"ו
מאור	יצחק	18.7.1993	כ"ט תמוז תשנ"ג
כהן	אליהו	24.7.1993	ו' אב תשנ"ג
וקנין	גל	6.7.1994	כ"ז תמוז תשנ"ד
שימרון	טובה	24.7.1999	י"א אב תשנ"ט
שימרון	שאול	29.7.2001	ט' אב תשס"א
יעקובסון	שולמית	1.7.2003	א' תמוז תשס"ג
גלעד	צילה	21.7.2003	כ"א תמוז תשס"ג
אמיתי	יצחק	11.7.2009	י"ט תמוז תשס"ט
נחמד	שמחה	3.7.2015	ט"ז תמוז תשע"ה

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

היום הראשון להפעלת החכמולוג בחדר האוכל

השבוע העליתי לערוץ של הארכיון שלנו ביוטיוב סרטון בנושא "היום הראשון להפעלת החכמולוג בחדר האוכל". "התאריך הקובע" ליום הראשון להפעלת החכמולוג בחדר האוכל הוא ה-23 למרץ, 1995. אנו יודעים זאת משום שלפני האירוע המכונן הזה נתלתה מודעה על לוח המודעות בחדר האוכל המכריזה על בואו של האירוע. להלן

כרזה הסטורית

**החל מיום שלישי 21/3/95
אנו מתחילים
לאכול עם חכמולוגים.**

את/ה מתבקש/ת להביא אתך
לחדר אוכל את החכמולוג.

החל מיום שלישי בערב מסתיים
עידן של מצרכים חופשיים.

החברים מוזמנים לגשת לכלבו לצורך
קניית ירקות חלב וגבינות.

את, אתה, אנחנו מתבקשים לסבלנות
וסובלנות לתקופת הרצת המערכת.

המודעה:

אפשר רק לנחש מי צילם את הסרטון ומי כתב ועיצב את המודעה לעיל. היו וישנם כמה אנשים באשדות שעסקו ועוסקים בתחומים האלה. כל מקום שניתן לתת קרדיט ברור, אני עושה זאת.

שבת שלום,

שאול ינאי

מעשה בטוטף

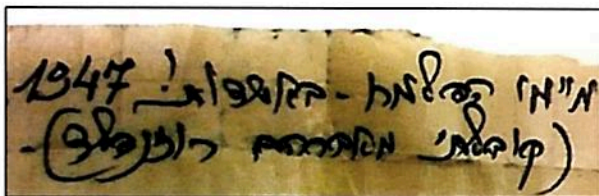

לאמנון שור. פניתי לשור שאישר שגידל יונים, ואפילו בשרותו הצבאי בשייטת, היה אחראי על שובך גדול של יוני דואר. לפני שנים אחדות החליט שור לחסל את השובך הפרטי שבביתו. את הטוטפים ששמר, נתן במתנה למספר לאנשים אותם הוקיר, ובהם אלי קפצוק מבית זרע. אלי איבד את הטוטף, ויאיר עמית מצאו, וכך הגיע לידי של דובי. לגבי אברהם רוזנפלד, ששמו מופיע על הקלף, לא ידוע לאמנון דבר, ונסיונותיו של דובי להתחקות אודות איש זה באמצעות מוזיאון וארכיון הפלמ"ח, וגם דרך אנשי פלמ"ח שחיים עימנו, עלו בתוהו. איש לא זוכר אדם בשם זה, כמו גם את אברהם זילברמן, מורו ורבו של שור. אחת הסברות היא שמדובר בשמות מושאלים שנועדו, אולי, 'לבלבל את האויב'.

דובי פונה ומבקש מאנשי דור הפלמ"ח שחיים איתנו, לפשפש בזכרונם כדי לעזור לנו לפענח את התעלומה עד סופה.

אבנרון

הקלף בטוטף

אמנון איש
היונה

יונת דואר היא יונה המשמשת להעברת מסרים. השימוש ביונים להעברת מידע התבסס על העיקרון שהיונה תמיד תנסה לעוף חזרה אל ביתה בדרך הקצרה ביותר ובמהירות יחסית גבוהה (כ- 50 קילומטר לשעה). הנרתיק המוצמד לרגלה של היונה נקרא טוטף. את הסיפור הבא שמעתי מדובי שושני.

בפלמ"ח נהגו להשתמש בשרותן של יוני דואר שגודלו בשובכים מיוחדים ושלחו באמצעותן הודעות. באשדות יעקב היה שובך גדול של הפלמ"ח, ומי שזוכר זאת היטב הוא אמנון שור בנו של יעקב שור, הגנן המיתולוגי. אמנון מעיד שהיונאי באותם ימים היה אברהם זילברמן, שם שלא מוכר לאנשי הפלמ"ח ולא מופיע בארכיונים. שור, היום בן 85 המתגורר בקרית אתא, היה אז נער כבן עשר, שבמקום ללמוד, היה מסתובב אצל זילברמן היונאי, למד ממנו את התורה, ולימים החליף אותו, ואף לימד אחרים, בהם דן שמעוני. בסיסו של השובך המקורי מצוי עד היום באשדות מאוחד.

הסופר מאיר שלו היה אצל אמנון בבית, שמע את סיפורו, וזה שימש לו השראה לספר 'יונה ונער' פרי עטו שיצא לאור ב-2006. התחלת הסיפור די נאמנה למקור, אך בהמשך שינה הסופר והלך לגירסה פרי דמיונו שמסתיימת בנפילתו של הבחור בקרב על מנזר סן סימון בירושלים, כאשר לפני מותו הוא מספיק לשלוח לאהובתו, באמצעות יונת דואר, אות חיים אחרון. לרגל השקת הספר, ערכו אנשי הפלמ"ח מסיבה, ושור שאל את שלו 'למה הרגת אותי בספר'!

לפני כחודש מצא יאיר עמית חבר אפיקים, בדרכו לבית זרע קופסה 'חשודה' הוא פתח ומצא בה טוטף עם קלף ובו הכיתוב המקורי (ראה תמונה). עמית שלח את זה למיכה תמיר זה שלח אליי, ואני (דובי) התחלתי לברר. בתחקיר שעשיתי הגעתי לסופר מאיר שלו (דרך ידיעות אחרונות). שלו לא ידע מי זה רוזנפלד המופיע בקלף, והפנה אותי

ביכורים בכישורית

למתנות, הנמכרות לחנויות יוקרה. בעקבותיהם אנשי המטבח, חדר האוכל והמאפיה, שתוצרתה המצויינת (תשאלו את עליזה...) קנתה לה שם בקרב אניני טעם; עובדי החוץ שמגיעים מדי בוקר לעבודתם בסטודיו, בתי ספר, סופרמרקט, בית קפה, בנק וקופת חולים; אנשי הכרם והיקב. הראשונים, שמגדלים ענבים לתפארת, ובשני, שם מפיקים יין משובח בהמון מסירות ואהבה. החוליה הבאה הם אנשי האורווה, פינת החי והכלביה, בעקבותיהם אנשי האחזקה, המפעילים את המכבסה, החשמל ומחלקת הרכב.

ואחרונים חביבים אנשי מחלקת התקשורת שהם יוצריו של הסרט שהוקרן, עם עמית, שעל המוזיקה, והשיני-שיניים המגניבים שהפליאו בריקוד רועים גזעי ומרענן.

אני התרגשתי, גם עליזה ושרה'לה התרגשו, והאמת שכל מי שחזה בארוע, על סמליו ומשמעויותיו, חש את דופק המקום.

אבנרון

הסיפור הזה נמשך שנים: שרה'לה שרון וכישורית. סיפור אהבה שלא מרפה. מדי סוכות מזמינה הגברת הראשונה של הזמר העברי, את החברים מכישורית להיות שושבינים בסוכתנו ובסוף הערב, הם עולים בגאווה לבמה ושרים 'תודה על כל מה שבראת....'

שרה'לה מביאה לכפר את ניחוחות קיבוץ ומחברת אותם אל הישראלי היפה בחיבוק אין סופי. הפעם, בהשראתה של שרה'לה, ביקרתי בכפר, והתבשמתי מטקס ביכורים יוצא דופן. 165 חברים (בהם אלדד ברקאי שלנו) מונה קהילת כישורית היושבת בגוש משגב, אנשים ונשים שונים ממני וממך, אבל מיוחדים וייחודיים, שלוקחים שלוק של הנאה מהחיים, מהטבע ומפרי יצירתם. כישורית ממוקמת על אדמות קיבוץ כישור שבגליל המערבי, ושתי הקהילות - כישורית וכישור, מהוות ביחד מודל שילובי ייחודי בו גרים זה לצד זה אנשים "רגילים" ובעלי צרכים מיוחדים. החיבור הזה מאפשר לבוגרים בעלי הצרכים המיוחדים, אשר חוו במהלך חייהם ניכור, בדידות והרחקה, לחוות שייכות חברתית ושותפות קהילתית.

חג הבאת-הביכורים בכישורית עמד השנה בסימן אהבה, קירבה וחברות. יוני, זמר בעל קול יוצא דופן, שר את 'היה לי חבר, היה לי אחי וריגש את כולנו, כשהמקהלה מצטרפת עם 'שיר לאהבה'.

'המקום הזה מזכיר את מעמד הר סיני אמר איש חכם עטור זקן. הקהילה שלכם, יוצרת מעגל חשוב שיכול להקרין על הסביבה כולה. עם ישראל, הסביר, קיבל את התורה לא כדי לדאוג לעמנו בלבד, אלא עבור העולם כולו.

ואז בא טקס הבאת הביכורים בהנחייתה של שרה'לה, שלמרות צרידותה, הכניסה בו נופך אישי ומחבק. ראשונים להביא ביכוריהם היו אנשי גן הירק האורגני, ואנשי דיר העיזים שמתנבטם מבשלים, אופים, מגבנים ורוקחים.

אחריהם יעלו אנשי תעשיית הנייר והפלסטיק, המייצרים אריזות מיוחדות

מי ומה באשדות

אותנו, נסיים את העונה ברווח כלשהו, וצריך לזכור שחלק מהזנים שנפגעו קשה, שולדו, ולא יתנו השנה יבול כלל. בעוד המנגו מדשדש, עצי הליצי הנטועים באזור המשקי נתנו יבול סביר. החלק התחתון של העץ, שהוא הנגיש ביותר לקוטפים הלא מיומנים, ינעלם בתוך מספר ימים, ואז החל 'הקרב על הצמרות' כאשר כל האמצעים כשרים, החל מסולמות מאולתרים, שבירת ענפים ועד טיפוסים טרזניים. עכשיו בא תורן של התאנים, ונראה כמה זמן יחזיקו אלה מעמד.

השבוע נעקרו אחרוני הברושים בשדרה שחצצה בין חלקות הפרדס ממערב לקיבוץ. איש לא מחה, איש לא שאל. באוקטובר 2009, יום שישי, הזעיק רעש המסורים את דודו פונדק. 'הרעש היה חזק מתמיד', כתב, 'הכורתים כבר התקרבו אל ביתי והשבת הקרבה ובאה, אותה שאפשר להוריד קצב ולהקשיב יותר. פתאום חדרה ההכרה שאם לא נעשה משהו, עוד מעט לא יישאר דבר מהשדרה'. מחאתו של דודו עשתה את שלה, הכריתה נעצרה וכמה עצי ברוש נותרו לפליטה. עד השבוע, אז הם הוסרו סופית לטובת בית-רשת לבנות (70 דומם) שיבנה שם בקרוב.

מנהלי הקהילה, שאול ודורון, לא ידעו על הכריתה, וגם אילו ידעו, ספק אם היו נוקפים אצבע. דודו פונדק, האיש שעצר אז את הכורתים, נשמע הפעם מפוייס, כמי שמשלים עם הגזירה, תרתי משמע.

סוף בעמוד הבא

די"ר **עדנאן זועבי** הוא רופא המשפחה שלי מטעם 'הכללית', וזו פעם ראשונה מזה הרבה מאד זמן, שאני מרגיש שיש לי באמת רופא משפחה. גם הרופאות שלפניו השתדלו ורצו מאד בטובתי, אלא שברוב המקרים נאלצתי להמתין שעה ואף שעתיים מעבר לזמן שהוקצה לי, על מנת לפגוש בהן. די"ר עדנאן מזהה אותי במסדרון, מחייך, שואל לשלומי. הוא קשוב לי ומתעניין. הוא עובד בעמק הירדן במשרה מלאה, ולכן כאשר אני מבקש באמצעות אתר הכללית, לראות רופא משפחה, מבוקשי ניתן לי בתוך יום עד יומיים (במקום שבועיים בעבר) - מיני מהפכה במושגים של פריפריה. כעת לא נותר לי אלא לקוות שהבריאות שלי תגבר על תחלואיה ושאיזנה לראות רופאים רק בשמחות.

לפני יום או יומיים, הבחנתי מרחוק בשערו הכסוף. הוא היה עסוק בשעת ערב מוקדמת באיסוף ערימות לכלוך שהצטברו ברחבת המיחזור שממזרח לכל-בו. הוא קידם עגלת אשפה מהמצבור הסמוך, ובעזרת יעה ומטאטא, דחק הכל פנימה. האיש, שהשביע אותי שלא אציין את שמו (אשתי תכעס עליי...!), לא בא בטענה לאיש, גם לא התלהם. עשה מלאכה נאמנה ושב לשגרת חייו כאילו כלום. נזכרתי אז באותו כסוף שיער, בשבת קייצית אחת, מסיר בעזרת סכין מטבח, מאות נעצים מלוח המודעות שמול הכל-בו, ולא מרפה עד שאחרון הנעצים נכנע. 'מישהו צריך לעשות את זה', אמר בפשטות. עידן ההפרטה, כך מקובל לחשוב, מקהה את הנכונות לעשות למען הכלל ללא בתמורה. מסתבר שלכל כלל יש יוצא מהכלל.

קטיף המנגו בדושן יצא לדרך, כשהזן 'מאיה' הוא הפרי הראשון שנקטף, וזאת לרגל יעיד אל פיטרי המסיים את חודש הרמדאן. בינתיים הקטיף מתנהל בעצלתיים כאשר המטע מתקשה להתאושש מארועי החורף האחרון (סופת ברד על גבול הטורנדו) וארועי שרב, שהאחרון התרחש לפני ימים אחדים. שמוליק, שהוא אופטימיסט חסר תקנה, מאמין שלמרות הגזרות הקשות שפקדו

מי ומה - סוף

מדובר באחת התקופות המרגשות בעונה, בה ניתן לראות להקות עצומות נעות כגושי ענק מרהיבים בשמיים לאורך קילומטרים. סוף ציטוט.

מי שמתקשה להאמין, מוזמן לגיזרת נהריים לקראת ערב, ויופתע, כמוני, מכמות אינסופית של חסידות לבנות התרות, כנראה בהצלחה, אחר מקורות מזון. שווה צפייה, חברים.

בת life !

עלון 1481

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער ועימוד – אירית גל
צילום עלון – יונתן אלטר

לטובת כולנו, כתב אז דודו לעלון בכישרונו המבורך, יראוי שייקבע כי החלטות כואבות שכאלה, אם הן צריכות להתקבל, ראוי שיתקבלו בנוהל איטי, בו תינתן לציבור הזכות להשמיע את דעתו. כדי שיוותר ברוש שניצב בתוך שדה אל מול השמש, באביב, בקרה, אל מול פני הסערה, כמילותיו של אהוד מנור.
אז זהו- שלא.

שיוק ישיר הוא מונח חדש יחסית שחדר ללכסיקון הישראלי. הרציונל אומר שאחת הדרכים להלחם ביוקר המחיה היא באמצעות קיצור שרשרת הערך שבין היצרן ללקוח הסופי. דוגמה בולטת לכך הם פערי התיווך על תוצרת חקלאית, שהמרוויחים העיקריים ממנה הן אותן ידיים נעלמות שגוזרות קופון שמן לכיסן, על חשבוננו כצרכנים. לאחרונה נפרס בימי שישי בצומת מנחמיה אוהל דקורטיבי, שם נמכרת תוצרת חקלאית טריה ואפילו טובה, מהחקלאי ישירות לצרכן. לכאורה, התגשמות חלומנו הרטוב. בתחילת המסע קיבל השוק הישיר רוח גבית אוהדת (כולל מהמשטרה שלא מיצתה את החוק), והמחירים אכן היו נמוכים משמעותית ממחירי המרכול. אלא שאז תאבונם של 'הישירים' גבר על שכלם הישר, ובשבועות האחרונים הולכים המחירים ומתיישרים עם רמי לוי, שופרסל ואחרים.

אז מה הועילו חקלאים בתקנתם, אם רצונם לצמצם את שרשרת הערך, נועד אך ורק כדי להעשיר את חשבונות הבנק שלהם, ולהשאיר אותנו עניים...

חסידות קיץ? האם יש דבר כזה? מסתבר שכן. באתר YNET נכתב שלא פחות מ-600 אלף חסידות נודדות בדרכן לאפריקה, מרביתן חולפות מעל מזרח לישראל בחודשי הקיץ. לפני שנים אחדו נצפתה באוגוסט, להקה עצומה של כ-11 אלף חסידות לבנות בעמק בית-שאן, ומבחינת חובבי הצפרות,